

[Alfred Jensen.]

ringer skal være skattefrie, til trods for at han ved, at når man kommer op på de store indkomster, betyder det ikke alene større skattelettelse, men også, at man har råd til at tegne større forsikringer. Jeg har gjort opmærksom på det den ene gang efter den anden, talt for, at man burde råde bod på disse ulemper i skattelovgivningen ved at forhøje forsørgerfradraget og de grænser, inden for hvilke det har kunnet gives helt eller delvis, men det har ministeren ikke villet være med til.

Han har i stedet for konserveret de fradrag ved at lade dem gå ud af loven sidste år, ved at foretage en omregning af skalaen på en sådan måde, at der ikke er mulighed for at ajourføre skattefradragene, til trods for at de skulle forhøjes med næsten 100 pct. i henhold til det pristal, vi har. Det vil sige, at fradragene er konserveret på grundlag af 1 800 kr. for forsørgere i hovedstaden og inden for en grænse på 6 000 kr. Det var det, der stod i loven, indtil man ændrede den for et års tid siden. Ministeren har ikke på nogen måde villet være med til at give skattelettelse, der ikke også ville komme til at gavne dem oppe i toppen. Så fatter jeg ikke, at ministeren er så forarget over, at vi, når vi til det forslag, han har udarbejdet, stiller ændringsforslag, hvorved vi kommer til at give dem med de større indtægter større skattelettelse end dem med de små indkomster. Det fatter jeg ikke. Men selv om de i den øverste ende får de største fradrag, har vi den opfattelse, at vi alligevel må give disse skattelettelser, for de folk, der her er tale om, er, når alt kommer til alt, folk, der må arbejde for den løn, de får. Det synes jeg også vejer til.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Jeg skal ikke trække denne debat ud, men jeg føler anledning til at takke det ærede medlem hr. Poul Møller for indrømmelsen af, at det blot var de konservatives tankegang, jeg ikke forstod. Det er, ligesom det

har beroliget mig lidt. Til gengæld håber jeg så, det ærede medlem selv forstår de konservatives og venstres tankegang, og at vi til tredje behandling får et ændringsforslag om at gøre sømandsskatten til en skat, der ikke er definitiv, og med forslag til den skala, som man mener i så tilfælde bør anvendes.

Finansministeren (Kampmann): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen anvendte en for mig lidt ejendommelig argumentation. Det ærede medlem sagde, at den måde, jeg har konserveret visse fradrag på, gav større lettelse for de større indkomster end for de små, hvorpå det ærede medlem derigennem forsvarerede, at han har stillet forslag om det samme — det tror det ærede medlem nemlig han har gjort. Nej, det, det ærede medlem stiller forslag om, er fritagelse for beskatning af indtægter, der i absolutte beløb er langt større for store indkomster end for små indkomster, og det er jeg mig ikke bevidst at jeg har gjort nogensinde.

Det ærede medlem hr. Anders Andersen fremførte et ejendommeligt argument. Det ærede medlem sagde, at problemet lå i beskatningen af sømænd, der kun var halvt beskæftigede, f. eks. 6 måneder. Det er noget helt nyt. Det, der var udgangspunktet, var den hårde beskatning af dem, der sejler i fjernfart, sejler størstedelen af året, sejler flere år i træk uden at vende hjem. Det ærede medlem siger, at den måde, vi løser spørgsmålet på med den definitive sømandsskat, betyder, at vi rammer dem hårdere, som sejler mindre end 10 måneder. Nej, vi har også tænkt på dem, der bliver arbejdsløse. Det burde det ærede medlem vide. Hvis det ærede medlem slår op i lovforslagets § 18, stk. 6, vil han lægge mærke til en meget væsentlig bestemmelse, nemlig den, der siger, at ansættelse kan undlades i et tidsrum af indtil 90 dage, såfremt ophøret af indtægten om bord er begrundet i arbejdsløshed eller sygdom. Det er også et meget væsentlig fremskridt